" အဖြူရောင်နှလုံးသား "

"ဟင် . . မမလာပါအုံး ၊ ကျွန်တော့်ဘောင်းဘီ က ချွတ်မရဘူး နောက်သီးဖြုတ်ပေးပါအုံး . . "

ထိုသို့ခေါ်လိုက်ရာ မခင်လေးရီမှာ ခြင်ထောင်တွင်း အိပ်နေရာမှထပြီး လာခဲ့ရာ သူ့စောက်ခုံကြီးမှာ မို့မို့ မို့မို့နှင့် တင်ပါးလေးမှာလည်း ကားပြီး တုံတွဲတုံတွဲလေးမြင်လိုက်ရ၍ မောင်ကံလှ့လီးကြီးမှာ ဂုန်သူနှင့်တွေ့သော မြွေဟောက်ကြီး ကဲ့သို့ တန်းပြီး ထောင်ထလာလေသည်။

"ဟင် မောင်လေးကလဲ ဒီလိုဟာမျိုးလုပ်မယ်ဆိုရင် ဘယ်တော့မှ ဘောင်းဘီ မဝတ်ရဘူး တကယ်အရေးကြီးတဲ့ နေရာဆိုရင် စော်ပြီးကော နုဟာက တို့ချည်း လွတ်လွတ်လပ် လပ်ငို့ တော်ပါသေးတယ် . . "

မောင်ကံလှမှာ လူငယ်သလောက် လီးကြီးပါပေ သည်။ လုံးပတ်မှာ စီးကရက်ဘူးခွံကိုလွှပ်လိုက်လျှင် ပြည့်ကြပ် မှ်နေပေသည်။ အရှည်မှာလည်း ၅ လက်မကျော်၍ ၆ လက်မ မပြည့်တပြည့်ရှိ၏။ ရှည်ပြီးတုတ်လှပါသည်။ မခင်လေးရီမှာ ဘောင်းဘီကို ဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး လီးကြီးကိုမြင်ရလျှင် . .

"ဟင် မောင်လေးလီးကြီးက ညနေတုံးကတက် ကြီးပါလား ခံမှခံနိုင်ပါ့မလားမသိဘူး မောင်လေးရယ်"

"ဟာ ခုမှတော့ မရဘူးမမ ခံရမှာဘဲ ကဲလာ"

ထိုသို့ပြောပြီး မခင်လေးရီအား ခြင်ထောင်ကို မ ကာ ကုတင်ပေါ်သို့ ဆွဲခေါ်လိုက်ရာ မခင်လေးရီမှာ အလိုက် သင့်ပါသွားပြီး ကုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်ပြီးသားဖြစ် နေတော့သည်။ မောင်ကံလှမှာ မခင်လေးရီ၏ ခြေသလုံးနှစ် ဘက်ကို ပခုံးပေါ်သို့ထမ်းတင်လိုက်ပြီး ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင် ထိုင်ကာ စောက်ခေါင်းဝနားသို့ သူ့လီးကြီးကိုတေ့ပြီးထားရာ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ဟတတကြီးဖြစ်၍ နေ၍ စောက်စေ့မှာ ပြူးပြူးကြီး ထွက်ပေါ်နေတော့သည်။ မောင်ကံလှမှာ သူ၏ လီးကြီးကို ဒစ်မြုပ်ရုံအသာလေးထိုးသွင်းပြီးနောက် ခပ်ပြင်း ပြင်း ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ . .

"အမယ်လေးမောင်လေးရယ် ကြီးလိုက်တာကြီး ပါလား ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် အရသာတမျိုးဘဲ အောင့်သက် သက်ကြီးနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်း မသိပါဘူးကွယ် နဲနဲနာ တယ် မှီး ဟင်း"

မောင်ကံလှမှာ အသာလေးပြန်ချွတ်ပြီး စောက်ဖုတ် ခုံခုံကြီးကို လက်နှင့်ပွတ်သပ်ပေးလိုက်ပြီး စောက်စေ့ကို လည်း အသာလေးပွတ်ပေးနေပြန်သည်။ နောက်ပြီး စောက်ခေါင်း ထဲသို့ထိုးဆွပေးလိုက်ကာ နို့သီးလေးနှစ်ဘက်ကို နယ်ချေပေး လိုက်နှင့် လုပ်တော့မှ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ပွထလာပြီး ဖေါင်း ဖေါင်းကြီးဖြစ်လာတော့သည်။ စောက်ခေါင်းကြီးမှာလည်း ဗိုပြီး အာလာတော့သည်။ နောက် မောင်ကံလှက စောက်ခေါင်းဝ

ကို ထဲတွေ့ငုံ့တွေ့လိုက်ပြီး သူ့လီးကြီးနှင့်တော့ကာ နို့နှစ်လုံး ကို ကိုင်ဆွဲ၍ တအားဆောင့်လိုက်ရာ ဗွပ်ကနဲမည်၍ ဝင် သွားတော့သည်။

"အမယ်လေး မောင်လေးကလဲ ကြမ်းလိုက်တာ"

"နာသေးသလား မမ. . . "

ယင့်အင်း သိတ်မနာတော့ဘူး. .

ကောင်းတယ်နော်မမ ဟုဆိုပြီး မောင်ကံလှသည် သေးနားတွင်ရှိနေသော ခေါင်းအုံးထလုံးကိုယူ၍ မခင်လေးရီ၏ ခါးအောက်သို့ထိုးသွင်းပြီး ခုလိုက်ရာ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ မို့မို့ လာပြီး မောက်ကောက်ကြီးဖြစ်နေတော့သည်။ မောင်ကံလှမှ မခင်လေးရီ၏ နှုတ်ခမ်းနီနီလေးကို တအားစုတ်လျှပြီး ဆော သွင်းလိုက်ပြန်ရာ လီးအရင်းထိအောင် စောက်ခေါင်းထဲသို ဝင်သွားလေတော့သည်။ မခင်လေးရီမှာ တရှီးရှီးနှင့်ဖြစ်လာ ပြီး မောင်ကံလှ၏ ခါးကို တနားဖက်ထားကာ . . ။

မြန်မြန်ဆောင့်ပါ မောင်လေးရယ် မမပီးတော့မှာ

မောင်ကံလှသည် သူ၏လီးကြီးကို လက်ငါးလုံ လောက်ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး တအားပြစ်ပြစ်ဆောင့်လိုက်ရာ မခ လေးရီမှာ ယင့်အင့် ယင့်အင့် ငင့်ပါးစပ်မှမြည်ပြီး စောက် ဖုတ်မှ ဖွတ် ရွတ် ဖွတ် ရွတ်နှင့်မြည်လာလေတော့သည်။

မမကောင်းသလား . . ။

အိုမောင်လေးကလဲ ဒီလိုကောင်းတာပေါ့ ဘယ အရသာနဲ့မှ မတူဘူး . .

မမ ကောကောပေးနော် . .

ခင်လေးရီက ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်သည်။ မောင်ကံလှ မှာ ဆောင့်ဆောင့်လိုးပေးလိုက်ရာ ဖွတ်ရွတ် ဖွတ်ရွတ်နှင့် တခမ်းလုံးမြည်နေလေသည်။ ညအချိန်ဖြစ်၍ အပြင်လောက မှာဘာသံမျှမကြားရတော့ပေ။ ရွာလည်က သရက်ပင်ကြီးမှ ဘင်ပုတ်အော်သံနှင့် ဒီးကွက်အော်သံလိုသာ တခါတခါကြား လိုက်ရသည်။ သူတို့၏ ဘဖွတ်ဖွတ်ဆောင့်သံမှာ တခမ်းလုံး ကို လွှမ်းမိုးနေလေသည်။ ဘေးနားခေတ်ခွာခွာမှ အိပ်နေ သော ခင်လေးစီမှာလည်း တခေါခေါနှင့်အိပ်ပျော်နေရှာသည်။ သူက လေးကတော့ ဘာမှုမသိရှာပေ။ မမကြီးကတော့ တဖွတ်ဖွတ် နှင့်အလိုးခံကောင်းနေသည်။

"မောင်လေး မမပီးတော့မှာ မြန်မြန်ဆောင့်ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်လဲပီးတော့မှာဘဲ စကားမပြော ပါနဲ့ မမရယ် . . "

မောင်ကံလှမှာ မြန်မြန်ဆောင့်နေလေပြီ . . ။

"ခါးကိုဖက်ထား မမ . . "

ဖွတ်ဖွတ်ဖွတ်ဖွတ် ဗွတ် ပြစ် အဟင်းရှီး မောင်ကံလှ ၏လီးကြီးမှာ တဖွတ်ဖွတ်နှင့်မြည်နေရာမှ တိတ်ဆိတ်ပြီး ငြိမ် သွားကာ ခင်လေးရီ၏ စောက်ဖုတ်ထဲတွင် သူ့လီးကြီးမှာ နစ် မြုတ်၍နေလေသည်။ မခင်လေးရီမှာ မောင်ကံလှကိုဖက် ထားပြီး မောင်ကံလှမှာ မခင်လေးရီ၏ ပါးမို့မို့ကိုနမ်းလျှက်

ငို့နိုးနေတော့၏။

မောင်ကဲလှမှာ သူ့လီးတွင်ပေပွနေသော စောက်ရေတို့ကို သူ့ပုဆိုးနှင့်သုတ်ပြီး မခင်လေးရီ၏ ပါးမို့မို့လေးကို နမ်းလိုက်ပြီး မခင်လေးရီဘေးနားတွင် ယှဉ်၍အိပ်နေလိုက်သည်။

ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် . .

"ဟော လေးနာရီတောင်ထိုးသွားပြီ မောင်လေး မကြာဘူးလိုလိုနဲ့ . ."

"ဟင် ဟုတ်လားမမ ဒီလိုဆို ကျွန်တော်ပြန်တော့မယ် တော်တော်ကြာ သူများတကာတွေ သိသွားရင် မကောင်းဘူး . ."

"အေး ပြန်တော့နော် မောင်လေး နက်ဖန်ကျမှ တခါ ပြန်ပြီးလိုးကြရအောင် မလာဘဲမနေနဲ့နော်မောင်လေး မမက မျှော်နေမှာ . ."

"စိတ်ချပါမမရယ် လာခဲ့ပါ့မယ် ကဲ သွားပြီ တာ့တာ"

"သွားတော့နော် မောင်လေး ထိထိ . ."

xxxxx

"မခင်လေးရီ . . မခင်လေးရီ . ."

"ဘာလဲ မတင်စိန်ရဲ့ . ."

"ဘာလဲလုပ်မနေနဲ့ မနေ့က ကျမတို့ လုပ်တဲ့

အကြောင်းကတော့ ကဲလှသိသွားပြီ အဲဒါဘယ်လိုသဘော ရသလဲ . ."

"ဘယ်လိုမှ သဘောမရဘူး . ."

"အို ဘယ်လိုမှ သဘောမရဘူးမလုပ်နဲ့ တို့အကြောင်း က တော့အိုးမလုံ အုံပွင့်ပြီး ပေါ်ကုန်တော့မှာဘဲ ဖဲဒါမှ တို့ အရှက်ကွဲမှာ သူကလူ့ယုံ့တွေကို သူမြင်တာတွေ လျှောက်ပြီး ပြောချင်ပြောမှာတော့ . ."

"ပူမနေစမ်းပါနဲ့ မတင်စိန်ရယ် ကျမတို့နှစ်ယောက် လုပ်မှန်းကိုလဲ တိတိကျကျ သိချင်မှသိမှာပါ မြင်သွားမယ်လဲ မထင်ပါဘူးရှင် . ."

"မဟုတ်ဘူး မခင်လေးရီ သူက ကျမတို့လုပ်တာကို မြင်သွားတယ်နဲ့တူတယ် ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဟီး ဘဲရီး ဘဲရီး ဒွတ်ဆိုပြီး ပြုလာတာကို မခင်လေးရီမြင်သားဘဲဟာ"

"ကျမတို့လုပ်တာကို မြင်ချင်မှမြင်မှာ အသံကြားတာကို မှတ်ထားပြီး ကျမတို့လုပ်တဲ့နေရာကို လာကြည့်တော့ လီးပုံအတုကြီးကိုတွေ့သွားတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် . . မတင်စိန် ရယ် . ."

"ဒီလိုဆိုလဲပြီးရောပေါ့ ကျကတော့ ကဲလှတွေ့မှ မေးကြည့်ရအုံးမယ် . ."

မမ . . မမ . .

ဟောတော် မတင်စိန် ဟိုမှာ ညီမလေးပြေးလာပြီ ဘာများဖြစ်လာပါလိမ့် ဘာလဲဟဲ့ ခင်လေးခီ . ."

မမရေ မေမေတို့မန္တလေးက ပြန်လာပြီ မေမေက ခေါ်ခိုင်းလို့ လာခေါ်တာ . .။

ဟင် ဟုတ်လား အေးအေး . .

မခင်လေးရီမှာ ဒုက္ခပါဘဲ ဒီနေ့ညတော့ မောင်ကဲလှနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်လိုးရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူးဟု စိတ်ထဲတွင်ညီးညူနေမိသည်။ ခင်လေးစီမှာ သူ့မေမေပြန်လာ၍ အပျော်ကြီးပျော်နေရှာသည်။ အမဖြစ်သူမှာ ငေးငိုင်တွေးမှိုင်၍အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့လေသည်။ အိမ်သို့ရောက်လျှင် . .

မာမီ သမီးဘို့ ဘာဝယ်ခဲ့သလဲ . .

သမီးဘို့အင်းကျီလက်စကရယ် တူတယ်လုံချီတထည်ရယ် . .

မာမီ မာမီ ဟိုလူကြီးကဘယ်ကလဲ . .

ကော် သမီးကလဲ အဲဒါမန္တလေးမှာ မာမီတို့ တည်းခိုတဲ့အိမ်ရှင်ရဲ့သားပေါ့။ အလည်လိုက်ရင်း တွင်းထွက် ရွှေလာဝယ်တာ သူက ရွှေပွဲစားရဲ့သား လူယုံရှိသေးတယ်။

ဟင် ဟုတ်လား . .

ဟုတ်လားလုပ်မနေနဲ့ ထမင်းလေး ဘာလေးချက်ရော့ နင့်ဘို့ ဘန်ကောက်လုံချီ . .

ဟင် ဟန်ကျတာဘဲ ဒီအဆင်လေးက သမီးနဲ့ သိပ်လိုက်တာဘဲ ဒါဘယ်လောက်ပေးခဲ့ရသလဲ မာမီ . .။

အဲဒါ မေမေတိုဝယ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး အခုလိုက်လာတဲ့လူလေးက လက်ဆောင်ဆိုညပီး ဝယ်ပေးတာ သမီးရဲ့

အော် ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်နဲ့တူတယ်နော်မာမီ။

သူ့ငွေသားပါဆိုနေမှဘဲ သမီးကလဲ လျှာရှည်လိုက်တာ . .။

သူ့နာမည်ကတော့ ဘယ်လိုတဲ့လဲ မာမီ . .။

လုပ်ပြန်ပြီ ကဲ ကဲ မောင်ခင်မောင်ချစ်တဲ့ သွား တော့ သွားတော့ နင့်ပြောရတာ ငါမောလှပြီ . .။

ကောင်းပါပြီ မာမီ မခင်လေးရီမှာ မီးဖိုခမ်းထဲသို့ ဝင်၍သွားလေတော့သည်။

မြောက်လေမှာ ဝေ့၍ဝေ့၍ တိုက်ခတ်သောကြောင့် ပေါ်ပင်များမှာ ရိမ်းယိုင်၍ တပင်နှင့်တပင် စကားပြောနေ ဘိသကဲ့သို့ရှိနေသော စပါးပင်များကြားမှ မတင်စိန်ခမျာမှာ အပျိုကြီး တကိုယ်တည်းဆိုသလို စိတ်ကူးယဉ်လေးနှင့် မနေ့က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကိုတွေးရင်း . .။

အခက်ကယ်ကြုံပါတယ် သက်လှမှာ ဘွေကြာလှည့်လိုက် တာက အမယ်မင်း သေဟဲ့ ကဲဆိုး . .။

မှင်းငိုင်ချင်းသဖြန်ကို သီဆိုနေစဉ် မောင်ကဲလှသည် ရွာရှေ့ကုံးပေါ်မှ ပြေးဆင်းခဲ့ရာ ဟင်မောင်ကဲလှပါလား မခြင်တာနဲ့တော့ အစ်တော်ဘဲဟု ရေရွတ်မိပြီး . .။

"ဘယ်ကိုလဲဟဲ့ ကဲလှ . ."

"ကျွန်တော် ပုဇွန်ကျစ်စာလိုချင်လို့လာရှာတာဗျ"

"အောင် မောင်ကဲလှ ခဏလာစမ်းပါဦးကွယ် . .

မမနား ..”

“ဘာလုပ်မလို့တုံးဗျ ..”

“မမစကားတခွန်း နှစ်ခွန်းပြောချင်လို့ပါ ..”

မောင်ကံလှမှာ ဒီတယောက်လဲပွပြန်တော့မယ် ထင်တယ် ဟု ရေရွတ်လိုက်ပြီး ..

“တခွန်းနှစ်ခွန်းမဟုတ်ပါဘူး လေးငါးဆယ်ခွန်း အခွန်းတရာပြောနိုင်ပါတယ်” ဟု ရွတ်နောက်၍ ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံး နှင့်လာနေလေသည်။

“ကဲ .. ဘာပြောမလဲ မမလိုချင်တာပြော ကျွန်တော် မမလိုချင်တာပေးမယ် ..”

“နင်လေးနော် နင်လေး ပြောလာရင် ငေါ့တော့ တော့နဲ့ နင်က ငယ်သာငယ်တယ် စကားပြောက မခေလှဘူး..”

“လူပျိုဖြစ်ပြီဗျ .. လူပျိုဖြစ်ပြီ ..”

“နင်လူပျိုဖြစ်ပြီဆိုတာ ခုမှ လူပျိုဝင်ကာစ ရှိပါသေးတယ် ကံလှရယ် ကဲဒါနဲ့ မမကနင့်ကိုမေးချင်လို့ ..”

“ဘာ ဘာ ဘာ ဘာမေးမှာလဲဗျာ”

“ရွတ်လိုက်တာဟယ် နင်ကလဲ ..”

“ရွတ်တာ ဟုတ်ဘူး မေးချင်တာမေးပါ မေးချင်တာ မေးပါ မေးပါ ..”

ထိုသို့တစ်ရွတ်လိုက်ရာ မတင်စိန်မှာ ရယ်၍ နေတော့၏။

“နင့်ကိုမမမေးမယ် နင်ဘယ်သူ့မှ မပြောပါနဲ့နော် နင်မနေ့ညနေက ရေတွင်းကို ယူခဲ့တဲ့ လီးပုံကြီး ဘယ်က ရသလဲဟင်”

“အော် အဲဒီဟာကြီးလား ကျွန်တော်တို့အိမ်အနောက် ချုံထဲကရခဲ့တာမမ ..”

“အဲဒါကို ဘယ်သူကများ လက်ကမြင်ပြီး လုပ်ထားကြတယ်မသိဘူး ..”

“အမယ်မယ် မမစိန်က မသိလေဟန်ဆောင်ပြီး မေးနေသေးတယ် ကျွန်တော် မမြင်တာကျလို့ ..”

ယောတော် ဒါမှခက်တော့တာဘဲ တို့အကြောင်းကို ကံလှအကုန်မြင်သွားတာကိုးဟု သူ့စိတ်ထဲတွင် ရေရွတ်မိပြီး။

ဒါဖြင့် မောင်လေးရယ် မောင်လေးကိုလေ မမ တောင်းပန်ပါတယ် .. မင်းကိုမမက မောင်လေးအရင်းကဲ့သို့ချစ်ပါတယ် မောင်လေးမမကို ချစ်ရင် ဘယ်သူ့မှမပြောပါနဲ့နော် မမ ငွေငါးကျပ်ပေးပါ့မယ် ..”

စိတ်ချပါမမရယ် ကျွန်တော်ဘယ်သူ့မှမပြောပါဘူး မမငွေငါးကျပ်ကိုလဲ မလိုချင်ပါဘူး ကျွန်တော်လဲ မမကို ချစ်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ ..

ဘာတုံး ဒါပေမဲ့ က နောက်လာပြန်ပြီနော် .. မောင်လေး..။

နားထောင်ပါအုံး မမ မမက ယိုမမထားနဲ့ အပါ ချစ်လို့ဖက်ပြီးလဲလိုက်တဲ့နေ့ဘာမှာ ရှပ်ရှင်ဆင်ဆာ ဖြတ်သလို

မမက စကားပြောလို့ မဆုံးသေးဘူး ကြားဖြတ်လိုက်ပြီ ဒီလိုဆို ကျွန်တော် ဘွာထဲရှောက်ပြောပြစ်မှာဗျ ..။

ဟင် မဖြတ်ဘူး မဖြတ်ဘူး မောင်လေး ဒုက္ခပါဘဲ စိတ်ညစ်လိုက်တာ ..။

ကဲ ကျွန်တော့် ဒါပေမဲ့ ပြန်ဆက်အုံးမယ် မမစိန် ဟာ ကျနော်ရဲ့ မမအရင်းသာဆိုဂင် ယောဒီလိုဖက်ပြီး ဟောဒီပါးမို့မို့နီနီကြီးကို ဟောဒီလိုနမ်းလိုက်မှာ ..။

ဟာ မောင်လေး နင်ဘယ်လိုလုပ်တာတုံး ..။

ပုံပြောတာပါ မမရယ် ..။

ခွေးကျင့်ခွေးကြံကြံလို့ ထို့ ..။

ယောဗျာ စိတ်ဆိုးသွားဘာလားမမ ဟား ဟား ဟား။

စိတ်မဆိုးဘူး စိတ်မဆိုးဘူး ကျွဲရိုးတိုတယ် နင်က ငါ လူကုန်တန်သားသမီးပိုက်ဆံရှိတယ်ဆိုပြီး အမျိုးသမီးတွေ အပေါ်မှာ ချစ်ဟန်ဆောင်ပြီး ကြောချင်တာပေါ့လေ ။

ဆော်ပါမေ ကျွန်တော်မမကို ဒီလိုလုပ်မိတာ မှားပါတယ်။ မမ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ကို လူကုန်တန်သားသမီး ရယ်လို့ သဘောမထားပါဘူး မမကို တကယ်မနေနိုင်အောင် ချစ်လွန်းလို့ နမ်းမိတာပါမမရယ် မောင်လေးက မမကို ခွေးကျင့်ခွေးကြံကြံတယ်ဆိုရင်ယဲ မမတို့လဲမနေ့က မခင်လေးရို နဲ့ ကြံတဲ့အကြံက ဘုဂွဲ သခင်ရဲ့ အကျင့်အကြံတဲ့လားမမ

ဟင် ခက်တော့တာဘဲဟု မတင်စိန်မှာ ညီးညူ ပြီး ဒီလိုလဲမဟုတ်သေးဘူ မောင်ကံလှကိုပြန်ချော့ပြီး လွ

ဘဲဟု အောင်းမေ့ပြီး ..။

အဲဒီလိုဆိုလဲ မောင်လေးမမကို နမ်းမိတာသည်းခံပါတယ်မောင်လေးရယ်။ ကဲ စိတ်မရှိပါနဲ့နော် မမက မောင်လေးကိုအသက်ငယ်သေးလို့ပါ မောင်လေးကလဲ ခုအချိန် ပညာသင်နေတဲ့အချိန်မဟုတ်လား။ ပညာသင်နေတဲ့အချိန်မှာ အချစ်ကို ဦးစားမပေးချင်ပါနဲ့အုံး မောင်လေးရယ် .. မောင်လေးဟာ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ပြင်ကြီးကို လှေငယ်နဲ့ မကူးချင်ပါနဲ့အုံး။ နောင်ပညာတည်းဟူသော သင်္ဘောကြီးဖြစ်လာမှသာ ကူးပါမောင်လေး။

ဟင် ဘာပြောတယ်မမ ဒီမယ် ကျွန်တော်က လှေကြီး လှေငယ်မပါဘဲ ကူးနိုင်တယ်သိလား ..။

မဟုတ်ပါဘူး မောင်လေးက အသက်ငယ်သေးလို့ ပြောနေတာပါ ..။

အသက်ငယ်ပေတယ်လို့ ပုဇွန်ဆိတ်ဗျာ ကူးနိုင်တယ် အချစ်ဆိုတာ ကြီးတယ်ငယ်တယ်လို့ ရှိသေးလား မမ ဒီနှံ ငယ်တာနဲ့ စားတော့ ပုဇွန်ဆိတ်များလို ထိပ်ထက်အောင် ကောင်းသတဲ့။

မောင်လေးက ခုမှလူပျိုဖြစ်ကာစ မမစိန်က အပျိုကြီးဖြစ်နေပြီ မောင်လေး ..။

ဒီလိုဆို မောင်လေးကို မမက ရွယ်မတူဘူးဆိုပြီး မချစ်တာပေါ့ ကဲ မမသာမချစ်ရင် မမတင်ပေး ကျွန်တော့

လည်ပင်းကို တဖင်နဲ့ ဆွဲဖြတ်ပြီး ဒီလယ်ထဲမှာဘဲသေတော့မယ် ကဲပေးပါ မမရယ် ..။

ဟောတော် မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့ မောင်လေး ကဲချစ်ပါတယ် တဲ့ရှင် ချစ်ပါတယ် ..။

ချစ်ပါတယ်တဲ့ဆိုတာ မလိုချင်ဘူးဗျာ ..

ချစ်တယ် .. ချစ်တယ် .. ကဲ ချစ်တယ် ..။

စောစောက ဒီအတိုင်းပြောရင် ပြီးတာဘဲ ခုတော့ ချေးကျှင့်ချေးကြွဲ ကြဲတယ်လေး ဘာလေး ထိကနဲလုပ်နေသေးတယ်.။

အောင် မောင်လေးကလဲ မိန်းမတို့ဓါတ်ခြွေ ရွှေပေးလို့မရဆိုတာ မကြားဘူးဘူးလား ..။

အဲဒါက ခုခေတ်မတုတ်ဘူးဗျ့ အာဏာရှင်ခေတ် သက်ဦးဆံပိုင်ခေတ်တုံးက ခုက လူထုခေတ်ရောက်လာပြီ။

"တော်ပါမောင်လေး တော်ကြာတော့ မမစိန်ကို သားတယောက်နဲ့ ပုခက်တလုံး ပြစ်မထားပါနဲ့ကွယ်"

"အဲဒါဟာ ကျွန်တော်က ပြောရမဲ့စကားပါ မမ"

"ဟင် ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ .."

"အော် မမကလဲ လူထုခေတ်ရောက်လာပြီဆိုနေမှဘဲ"

"မမကို ချစ်တယ်နော် မောင်လေး "

"ဟုတ် ချစ်တာကိုမှ ဘဲရိုးဘဲရိုးဖွပ်ထိအောင် ချစ်တာ ဘာချစ်တာနဲ့ကိုမှ မတူဘူး"

ကံလှမှာထိုသို့ပြောပြီး မတင်စိန်အား ဖက်ပြီး နမ်းလိုက်လေတော့သည် ..။

"ဟင် မောင်လေးက ကဲသာပြီ .."

"မမကချစ်တယ်ဆို မနမ်းရဘူးလားဟင်"

မောင်ကံလှမှာ မတင်စိန်၏ ဂုင်ခွင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်အိပ်ပြီး နို့ကိုလက်နှင့်နယ်ချေပေးကာ ဆွနေရင်းကလေးဆိုးကြီးလိုပင် တီတီတာတာခရာ၍ ပြောနေလေရာ မတင်စိန်၏ စောက်ဖုတ်ကြီးက ပွထကာရွနေသဖြင့် မောင်ကံလှအား ငုံ့ပြီးနမ်းလိုက်သည်။

မောင်ကံလှကလည်း မတင်စိန်အား ဖက်ပြီးနမ်းလိုက်ရာ မတင်စိန်မှာ နောက်လှန်လဲပြီး ပက်လက်လှန်ပြစ်လိုက်ရာ သူ့စောက်ဖုတ်နှင့် ပေါင်တံဖွေးဖွေးတို့ပါ ပေါ်ကုန်တော့သေသည်။ မောင်ကံလှ၏လီးကြီးမှာ စောက်ဖုတ်နှင့် ပေါင်ဖြူဖြူတို့ကိုမြင်လျှင်ပင် တန်းတန်းမတ်မတ်ကြီး တောင်၍နေတော့သည်။ နောက်မောင်ကံလှမှာ မတင်စိန်၏ လုံချိုကိုခြေမကြားနှင့်ညှပ်ကာ ဆွဲချွတ်လိုက်ရာ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ မောက်ခုံးလျှက် အာတာတာကြီးဖြစ်နေတော့သည်။

မောင်ကံလှမှာ အငမ်းမရ သူ့လီးကြီးကို စောက်ခေါင်းဝသို့တေ့ပြီးထိုးသွင်းလိုက်ရာ ဘွပ်ကနဲမြည်သွား တော့၏။ လက်မှလည်းမတင်စိန်၏ အင်းကျီသီးတွေကို ဖြုတ်ကြီးသား ဖြစ်နေတော့သည်။ မတင်စိန်မျက်နှာမှာ နီမြန်း၍နေတော့သည်။ နို့သီးဖျားလေးကို နယ်ချေပေးလိုက်ရာ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ရှူရှူနှင့် တအားခံချင်လာပြီး မောင်ကံလှအား ဖက်ထားလိုက်တော့သည်။

မောင်ကံလှမှာ သူ့လီးကြီးကို အနည်းငယ်ဆွဲနှုတ်ပြီး တအားဆောင့်လိုက်ရာ လီးကြီးမှာ စောက်ဖုတ်ခုံးခုံး ကြီးထဲသို့ ဗွစ်ကနဲ နစ်ဝင်သွားတော့သည်။

"မောင်လေး မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါ သူများတွေမိသွားရင် ဒုက္ခရောက်ကုန်လိမ့်မယ် ခပ်မြန်မြန်သာဆောင့်ပေးပါ"

မောင်ကံလှမှာ မတင်စိန်၏ နို့နှစ်လုံးကိုဆွဲပြီး တဘွပ်ဘွပ်နှင့်ဆောင့်နေတော့သည်။ မတင်စိန်မှာအောက်ကမှိန်းပြီးခံနေသည် မျက်စေ့မှာ မဖွင့် ပါးစပ်ကတော့ ပြုံးလျှက်ပါပေ။

"မမ အရသာရှိတယ်နော် .."

"အေး အရသာရှိတာပေါ့ နာနာဆောင့်ပေးပါ"

"မမက ပေါင်နဲ့နဲ့ကားလိုက်အုံး .."

မောင်ကံလှမှာ တဖွတ်ဖွတ် တဘွပ်ဘွပ်နှင့် ဆောင့်နေလေသည်။ မတင်စိန်မှာလည်း အောက်မှနေ၍ ကော့ကော့ပေးပြီး လီးကြီးကို ညှပ်၍ညှပ်၍ပေးနေသည်။ လယ်တဲမှာလည်း တိတ်ဆိတ်၍ လေတဟူးဟူးနှင့် တိုက်ခတ်နေရာ သူတို့ပလိုးသံမှာ လေသံနှင့်အတူ ရောထွေးပြီးနေလေသည်။ မတင်စိန်မှာ ခါးကိုကော့ပေးလိုက် မြှောက်ပေးလိုက်နှင့် အပေးကောင်းလေသည်။ တခါတခါ မောင်ကံလှ၏ ခါးကို ဖက်ပြီး ဆွဲဆောင့်ပေးလိုက်သေး၏။

မောင်ကံလှမှာ မတင်စိန်၏ ဗိုက်ပေါ်တွင် မြှောက်ကြွ မြှောက်ကြွနှင့် တဖွတ်ဖွတ်မြည်အောင်ဆောင့်နေသည်။

"မမ မဖြစ်သေးဘူးလား .."

"ဖြစ်တော့မှာပါ ဆောင့်သာဆောင့်စမ်းပါ"

"ဖြစ်ကာနီးရင်ပြောနော် .."

မောင်ကံလှမှာ တအားဆောင့်ဆောင့် သွင်းနေလေ၏။ မတင်စိန်မှာ ပါးစပ်မှ တရှုံးရှုံးနှင့် ..။

"မောင်လေး ဖြစ်တော့မှာ မြန်မြန်ဆောင့်လိုက်"

ဖွတ်ဘွပ် ဖွတ်ဘွပ် အင်း ရှီး မောင်ကံလှ၏ လီးကြီးမှာ မတင်စိန်၏ စောက်ဖုတ်ထဲသို့ နစ်မြုပ်၍ထားလိုက်ပြီး နှစ်ယောက်စလုံး ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေတော့သည်။

မတင်စိန်မှာ သူ့ရည်းစား မောင်ဘဟန်ထက် မောင်ကံလှ၏လီးကြီးက ကြီးတော့ မောင်ကံလှအား စွဲသွားတော့၏။ မောင်ကံလှ၏လီးကြီးမှာ တုတ်လည်းတုတ် ကြီးလည်းကြီး ထိပ်မှာ ကားကားကြီးဖြစ်၍ မတင်စိန်စွဲမက်သွားဟန်တူသည်။

"မောင်ကံလှရေ မောင်ကံလှ .."

ဟော မမ ကျွန်တော့်ခေါ်နေပြီ ကဲ ကျွန်တော် ပြန်အုံးမယ်နော် မမ .."

မောင်ကံလှမှာ ပုဆိုးကို ကမျာ ကရာ ဝတ်ပြီး ပြန်သွားလေတော့သည်။

xxxxx